

GAZETA GIEŁDOWA I LOSOWA

tygodnik finansowo-giełdowy i gospodarczy
wychodzi co robota

Adres dla depesz „WIMA”

Firma istnieje od r. 1874.

„WIDZEWSKA MANUFAKTURA” SPÓŁKA AKCYJNA ŁÓDŹ

Przędzalnia, skrawalnia, tkalnia, bielnik, farbiarnia, drukarnia, apretura, elektrownia, odlewnia, stolarnia, ciesielnia, fabryka maszyn, tartaki i dział konfekcyjny. Zatrudnia 6.200 robotników.

Wyrabia bawełniane towary aż do najlepszych gatunków.

Białe towary: koszulowe, obrusy, serwetki, ręczniki, chustki do nosa, adamaszki, prześcieradła, piki, etaminy, batysty, satynki i t.d.;

Kolorowe: na męskie i dziecinne ubrania, drukowane oksfordy, opale i woale.

Przędę w numerach od 20 do 150, również gazowaną i merceryzowaną, gotowe ubranie robotnicze i zawodowe.

Skład główny: ul. Śródmiejska 13, telefony 198-50 198-51 i 198-52.

Fabryka: ul. Rokicińska 81, telefony 195-91 195-92.

Groźba dewaluacji dolara i franka

Pisaliśmy na tem miejscu niedawno (w dn. 18 stycznia) o niższości dolara i przyczynach, które ją spowodowały. Od tego czasu kurs dolara jeszcze bardziej się obsunął. Według notowania warszawskiego, kurs doszedł do 5.24½ w dn. 28 stycznia. Spadł więc poniżej parytetu, który wynosi 5.26½. Nazajutrz jednak lekko się podniósł do poziomu tego parytetu, aby we czwartek znowu obniżyć się do 5.25¼.

Rzekoma inflacja.

Sądy niekrytyczne, kolportowane w prasie i po giełdach, tłumaczą tę niższość uchwałami kon-

gresu amerykańskiego w sprawie wypłacenia około 3 milj. dolarów odszkodowania weteranom z wojny światowej oraz kilkamiljardowym deficytem budżetu, wywołanym polityką gospodarczą prezyd. Roosevelta. Jednym słowem, opinia powszechna twierdzi, że dolar musi ulec deprecjacji, gdyż w Stanach Zjedn. musi nastąpić inflacja pieniężna. Wobec tego, prezyd. Roosevelt zmuszony będzie — tak zwykle dowodzą — skorzystać z posiadanego pełnomocnictwa i obniżyć parytet dolara do 50% dawnego parytetu. W złotych polskich kurs wtedy wyniesie zł. 4.45½.

Bez przymusu.

Niepodobna się z tem zgodzić. W Stanach Zjedn. rząd z największą łatwością lokuje na rynku bony 9-miesięczne po stopie, nie przekraczającej 1 od sta. w stosunku rocznym. Nie można sobie wyobrazić, aby potrzebnych kwot, nawet na stosunki amerykańskie dużych, nie mógł sobie na rynku pożyczyć, bez chwytania się środków inflacyjnych.

Następnie, według ostatniego, na 26 stycznia, wykazu „Federal Reserve Banks”, zapas złota, czyli t. zw. „Monetary Gold Stock”,

osiągnęły rekordowo wysoką sumę 10.172 milj. dol. Mając takie rezerwy, skarb amerykański każdą niższość dolara, o ile wydawałaby się mu ona istotnie groźną, odeprzeć może z największą łatwością.

Rzecz inna, że prezyd. Roosevelt z tych czy innych względów — choć to obecnie nie wydaje się prawdopodobnem — może z rozmysłem obniżyć parytet dolara. Uczyniłby to wszakże z własnej woli, nie zaś — pod naciskiem, nieistniejącej zresztą, inflacji.

(dalszy ciąg na str. 2-ej)

Groźba dewaluacji dolara i franka O kontakt Polskiego Radja z życiem gospodarczym

(dalszy ciąg)

Sytuacja franka.

Wprawdzie frank znajduje się w innym położeniu, niż dolar, to jednak zachodzi tu ta analogja, że i frank tylko wskutek postanowienia rządu może zostać zdevaluowany; nie zaś — wskutek spadku żywiołowego. Ani stan bilansu płatniczego Francji, ani wybokość zapasów kruszcowych (sięgają one 66 milj.), ani ruch wkładów w bankach i kasach oszczędności, ani wypłacalność banków prywatnych, które należą do najsolidniejszych na świecie, — nie zagraża stałości waluty francuskiej.

A jednak nieustannie się tam o dewaluacji myśli i rodzi się przypuszczenie, że, być może, owa wyklinana dewaluacja utworzy wyjście z przesilenia gospodarczego, z przewlekłej, rujniającej deflacji cen, obrotów i produkcji.

Przyznać trzeba, że propaganda publiczna w tym kierunku, nie jest zbyt głośna, ani powszechna. Ale nie ulega wątpliwości, że stopniowo się wzmacnia. Potężnie wśród ludności skryty pęd do zabezpieczenia swego majątku przed spadkiem pieniędzy. Stąd odpływ złota z Banku Francuskiego i niski poziom kursowy papierów procentowych, który jakgdyby już dyskontuje dewaluację. Kurs dewizy Paryż trzyma się wprawdzie mniej więcej na wysokości parytetu złotego (w Warszawie nawet wyżej, bo około 35), ale dzieje się to kosztem utraty zapasów złota.

Propaganda angielska.

Propagandę jawną i niezwykle natężoną prowadzą nie publicyści, politycy i ekonomiści francuscy, lecz — angielscy. Wystarczy wziąć do ręki jakiegokolwiek pismo fachowe, wydawane po tamtej stronie Kanału, aby się przekonać, że w opinii angielskiej dewaluacja franka jest rzeczą nieuniknioną, która prędzej czy później musi nastąpić.

To przeświadczenie jest tak głębokie, że w obawie, aby dewaluacja franka nie przybrała zbyt wielkich rozmiarów, groźnych dla funta, Anglicy skwapliwie w ostatnich czasach ofiarują swe usługi Francji. Występuje to nieraz w postaci półurzędowej.

Wysoce znamiennym jest pod tym względem artykuł, który pojawił się w numerze londyńskiego tygodnika „The Economist” z dn. 25 stycznia. Czasopismo to, jak wiadomo, jest wyrazicielem opinii angielskich kół gospodarczych i finansowych oraz wypowiedzi często poglądy i życzenia rządu brytyjskiego.

Projekt „Economist’a”.

Wspomniany artykuł zatytułowany „The Franc”, nie dowodzi, że dewaluacja nastąpi; tego dowo-

dzić rzekomo nie potrzeba. Zajmuje się on zagadnieniem, jak dużą powinna być dewaluacja i w jaki sposób powinna być przeprowadzona.

Zdaniem owego pisma, dewaluacja franka nie powinna przekraczać 20, najwyżej 25%, gdyż dokonany dotychczas we Francji proces deflacyjny częściowo doprowadził już do równowagi między kosztami a cenami.

Ażeby jednak rozwiać obawy francuskie, że, gdy frank zostanie zdevaluowany, Anglja nie zdeprecjonuje dalej funta szterlingów, „The Economist” występuje z propozycją tem bardziej sensacyjną, że posiada wybitne cechy urzędowe. Podaje on, mianowicie, formułę zobowiązania, które rząd brytyjski gotów byłby złożyć.

Zobowiązania brytyjskie.

Brzmienie tej formuły, w jej części istotnej jest następujące:

„O ile władze francuskie zechcą zakomunikować władzom brytyjskim rozmiar zamierzonej dewaluacji franka i datę, w której chcą ją przeprowadzić, i o ile władze brytyjskie dojdą do przekonania, że stopień proponowanej dewaluacji nie jest tak duży, aby wywołać reakcję, któraby się wymknęła kontroli, to władze brytyjskie zastosują środki, które rozporządzają, w celu przeszkodzenia, w granicach możliwości, spadkowi funta, a zarazem — wyższe franka ponad nowy parytet w stosunku do funta”.

W dalszym ciągu formuła zawiera oświadczenie, że władze brytyjskie nie będą używały Funduszu Wyrównawczego (Exchange Equalisation Account) w celu rozmyślnego zdeprecjonowania kursu funta, ani nie będą uważały, że dewaluacja franka dostarcza powodu do takiej deprecjacji.

„The Economist”, wreszcie, przypuszcza, że od Stanów Zjedn. można będzie uzyskać podobne przyrzeczenie w stosunku do dolara, i że nawet Niemcy, Włochy i inne kraje, które posiadają złotą walutę „kontrolowaną”, dadzą się skłonić do współpracy. Co zaś do krajów t. zw. bloku złotego, przedewszystkiem, Holandji i Szwajcarii, to jakoby niema cienia wątpliwości, że pójdą one za przykładem Francji. My w kraju mamy oddawna solenne oświadczenie rządu, że Polska w żadnym razie za takim przykładem nie pójdzie i walutę swą bezwzględnie utrzyma.

W całym powyższym projekcie uderza brak jednego, istotnego warunku. Niema bowiem zobowiązania Anglii, że ona również walutę swą ustabilizuje, gdy parytet franka będzie ustalony na nowym poziomie; składa ona tylko oświadczenie i przyrzeczenie.

T. L.

Referując budżet Ministerstwa Poczty i Telegrafów w Sejmie, poseł Sikorski podkreślił konieczność większego, niż dotychczas uwzględniania w programach Polskiego Radja — akcji dydaktyczno - informacyjnej dla kupców i przemysłowców.

Poseł Sikorski słusznie wskazał, że na ogólną liczbę blisko pół miliona abonentów radja olbrzymia większość przypada na mieszkańców miast i miasteczek, których głównym motorem życia jest przemysł i handel. Tymczasem w audycjach radjowych 10 godzin miesięcznie przeznaczają się na akcję dydaktyczno - informacyjną dla rolników, a zaledwie 3 — 4 godzin na obsługę przemysłu i handlu oraz akcję uświadczenia gospodarczego całego społeczeństwa.

W sprawie tej wystąpił niedawno do Dyrekcji Polskiego Radja Związek Izby Przemysłowo - Handlowych. Związek Izby podkreślił, że ze względu na strukturę gospodarczą Polski, opartą na przewadze elementu rolniczego, szczególna opieka nad tą kategorią abonentów w polityce programowej Radja jest niewątpliwie słuszną. Niemniej z punktu widzenia ogólnopolskiego nie można zapominać o konieczności systematycznej pracy nad podniesieniem, usprawnieniem i rozbudową zajęć miejskich, a zwłaszcza drobnego przemysłu i handlu oraz rzemiosła. Koniecznem jest również prowadzenie przez radjo stałej akcji, zmierzającej do wychowania i uświadczenia gospodarczego naszego społeczeństwa.

Dlatego Związek Izby zaproponował Dyrekcji Polskiego Radja wprowadzenie skrzynki kupców i przemysłowców, przeglądu prasy gospodarczej i przeglądu ustawodawstwa gospodarczego. Te propozycje Związku Izby poddyktowały mu doświadczenia, osiągnięte przez wszystkie Izby Przemysłowo - Handlowe z ich prac objazdowych na terenie prowincji, gdzie handel i przemysł żywo odczuwają potrzebę rozbudowy akcji informacyjno - dydaktycznej przez radjo, które stanowi niezmiernie ważną, a na tym odcinku niewyzyskaną formę kontaktu kupca czy przemysłowca na odległej prowincji — ze stolicą, oraz głównymi ośrodkami kulturalnymi kraju.

Skrzynka kupca i przemysłowca, przegląd ustawodawstwa gospodarczego i przegląd prasy gospodarczej stanowić mogą ważne czynniki kontaktu Rządu i samorządu gospodarczego z terenem, zaspakajając w zakresie informacyjnym najważniejsze potrzeby zawodowe kupców i przemysłowców oraz przyczyniając się do ułatwienia im pracy zawodowej, rozpowszechnienia nowoczesnych metod produkcji i wymiany, a temsamem podniesienia i usprawnienia tych najważniejszych zajęć miejskich — równocześnie zaś do wychowania gospodarczego społeczeństwa.

Dlatego należy sądzić, iż Dyrekcja Polskiego Radja zrealizuje te słuszne postulaty Związku Izby, przy ustaleniu programu letniego audycji radjowych.

6% POŻYCZKA NARODOWA

Dotychczasowy obrót obligacjami 6% Pożyczki Narodowej unormowany rozporządzeniem ministra skarbu, jak również zarządzeniami komisarza jeneralnego Pożyczki Narodowej. Zarządzenia, regulujące obrót obligacjami Pożyczki Narodowej, mają na celu unormowanie obrotu imiennym papierem wartościowym, niedopuszczonym do wolnego obrotu giełdowego, z drugiej zaś strony — ochronę interesów skarbu państwa, zapobiegającą przedterminowemu wykupieniu obligacji Pożyczki Narodowej, wypuszczonej na okres 10 lat.

Obligacjami 6% Pożyczki Narodowej można spłacać należności w stosunku do skarbu państwa z tytułu podatku od spadków i darowizn oraz w wypadkach, przewidzianych w rozporządzeniu ministra skarbu z dn. 15 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 225) o ulgach w spłacie zaległości podatkowych. Rozporządzenie to dotyczy zaległości w podatkach państwowych: gruntowym, przemysłowym, od obrotu, dochodowym (dział I), od nieruchomości, od lokali, od placów budowlanych i wojskowego wraz z dodatkami państwowymi i samorządowymi.

Skup obligacji Pożyczki Narodowej w wypadkach losowych

przez skarb państwa unormowano obwieszczeniem komisarza jeneralnego Pożyczki Narodowej z dn. 22 sierpnia 1934 r. (Monitor Polski Nr. 198, poz. 257).

Oprócz tych rozporządzeń istnieją jeszcze dalsze, regulujące właściwie obrót obligacjami Pożyczki Narodowej. Na podstawie rozporządzenia ministra skarbu z dn. 21 lipca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 585) oraz obwieszczenia komisarza jeneralnego Pożyczki Narodowej z sierpnia 1934 r. (Monitor Polski Nr. 191, poz. 250) — obligacjami 6% Pożyczki Narodowej mogą być spłacane zobowiązania w instytucjach finansowych, które otrzymały uprzednio zezwolenia na przyjmowanie obligacji.

Przyjmowanie obligacji Pożyczki Narodowej przez przedsiębiorstwa państwowe za towary jest możliwe tylko w wypadku, gdy przedsiębiorstwo uzyskało zgodę na przyjmowanie obligacji, przytem zezwolenia komisarza jeneralnego Pożyczki Narodowej jest uzależnione przede wszystkim od możliwości finansowych przedsiębiorstw; musi być bowiem spełniony warunek, aby obligacje Pożyczki Narodowej były traktowane jako lokata wolnych funduszy przedsiębiorstwa na okres trwania Pożyczki Narodowej.

Kto posiada jakiekolwiek papiery wartościowe musi czytać Gazetę Giełdową i Losowań, aby uniknąć strat spowodu zastrzeżeń

PIJCIE HERBATĘ SZUMILINĄ!!

Ze Związku Izb Przemysłowo-Handlowych

Na dzień 4 lutego b. r. zostało zwołane IV Ogólne Zebranie Związku Izb Przemysłowo-Handlowych, które odbędzie się w Izbie Przemysłowo-Handlowej w Warszawie.

Na zebraniu tem omawiane będą sprawy Kongresu Izb Przemysłowo-Handlowych oraz Narady Gospodarcze. Poza tem przedmiotem obrad Zebrania będzie sprawozdanie Międzyministerjalnej Komisji Współpracy z Samorządem Gospodarczym. Przewidywane jest również ustalenie przydziału stałych referatów na terenie Związku poszczególnym izbom przemysłowo-handlowym, odpowiednio do ich specjalnych zainteresowań.

Z RUCHU

WYDAWNICZEGO

„Las Polski“ wydawnictwo Sp. z ogr. odp. „Prasa Leśna“ pod redakcją D-ra inż. Marjana Numburga.

Wyszedł z druku Nr. 12 za grudzień 1935 r. miesięcznika „Las Polski“ i zawiera treść następującą:

Jan Hausbrandt — Czynniki pracy naukowo-badawczej w działalności Administracji Lasów Państwowych. Kazimierz Maciejowski — Hodowla lasu w państwowym gospodarstwie leśnym. Władysław Płoński — Kilka uwag w sprawie przeciętnego przyrostu drzewostanów w lasach państwowych. Józef Miłobędzki — Rozmiary użytkowania w lasach państwowych. Aleksander Panek — o uprzemysłowieniu użytkowania w lasach państwowych. M. Czajkowski — Koniec legendy. Fr. Szkiłładź — Rentowność państwowego gospodarstwa leśnego.

Wyszedł z druku Nr. 8 z dnia 25 stycznia r. b. łódzkiego dwutygodnika „Polityka Gospodarcza“.

Na treść numeru składają się artykuły następujące:

Fetysz organizacyjny (artykuł wstępny). Ferdynand Zweig — Umowy ekskluzywne. Witold Kuczewski — Bilans Państwowych Zakładów Przemysłowo-Zbożowych. Polityczna rola nafty. Waluta i bilans handlowy. Ceny niskie czy elastyczne? Obraz rozwiązanych karteli. Suwerenność etatyzmu. Niepotrzebna narada. Sztuczny jedwab. Wyjaśnienie.

Eksport szprotów do U.S.A.

Polski przemysł szprotowy rozwijał się od roku 1921 bardzo powoli. Bodźcem do wzmocnienia produkcji były próby zdobycia obcych rynków. Tutaj jednak napotymano na wielkie trudności. I tak na przykład, pomimo kilkuletnich wysiłków, rynek amerykański, nasz stosunkowo największy odbiorca, jest jeszcze bardzo mało wykorzystany. Stany Zjednoczone są zaopatrywane w szproty prawie wyłącznie przez Łotwę. Zrozumiałem jest, że zwalczanie dobrze wprowadzonego konkurenta było i jest rzeczą niełatwą.

Dla orientacji podajemy tabelkę:

	1933r.	1934r.	1935r.
Całkowity eksport szprotów	21,4t.	51,8t.	55,2t.
w tem eksport do St. Zjedn.	16,4 t.	33,8 t.	39,3 t.

Jaki się dowiadujemy, tym działem naszego eksportu zainteresowała się znana placówka handlowa, firma J. Fetter S. A.

Firma ta otrzymuje dla swego zakładu przerobowego kontyngenty na owoce, wydawane na zasadzie kompensaty.

Kontyngenty te były ostatnio bardzo zmniejszone i dopiero obecnie, wobec zawarcia większych transakcyj, związanych z tytułem eksportu szprotów, firma J. Fetter uzyskała zwiększone kontyngenty i będzie mogła w całości uruchomić swój zakład.

Zainteresowanie finansowe poważnej placówki handlowej eksportem szprotowym, brokuje szybki wzrost tej pozycji naszego bilansu handlowego, czego zresztą już pierwszym dowodem jest transport szprotów w ilości 1.500 skrzyń wyrobu firmy „Original“, który odszedł do Stanów Zjednoczonych 25 b. m. na statku „M/S. Piłsudski“.

Żywimy nadzieję, że wysiłek firmy J. Fetter odniesie pożądany skutek i eksport szprotów będzie stanowił normalną i stałą pozycję w naszym handlu zagranicznym.

Z Międzynarodowej Izby Handlowej

W dniu 3 lutego b.r. odbędzie się w Paryżu posiedzenie Komisji Międzynarodowej Izby Handlowej dla spraw kolejowych, na którym rozpatrywana będzie m. in. sprawa nowej konwencji międzynarodowej, dotyczącej kolejowego przewozu towarów (C. I. M.), oraz ustalona zostanie jednolita nomenklatura taryfowa. Ponadto na zebraniu Komisji omawiana będzie sprawa udziału Międzynarodowej Izby Handlowej w ustalaniu rozkładów jazdy w międzynarodowym ruchu kolejowym. Referentem Komisji w tej ostatniej sprawie będzie inż. Adam Krzyżanowski, korespondent Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie, który weźmie udział w zebraniu jako delegat Polskiego Komitetu Narodowego M. I. H.

O zapobieżenie podwójnemu opodatkowaniu przy opłatach stemplowych

Memoriał Związku Izb P. H. R. P.

W związku z ostatnio wydanym dekretem Prezydenta R. P. w sprawie zmiany niektórych przepisów, dotyczących państwowego podatku przemysłowego i opłat stemplowych, Związek Izb Przemysłowo-Handlowych R. P. zwrócił się do Ministerstwa Skarbu z prośbą o wydanie podległym władzom zarządzenia, iż: 1) osoby które otrzymały w okresie od 1 — 15 stycznia b. r. rachunki i faktury sporządzone zagranicą — są wolne od uiszczenia opłaty stemplowej od tych pism; 2) kwota opłaty stemplowej, uiszczona od pism, rachunków i faktur, wystawionych w kraju w okresie od 1 do 15 stycznia 1936 r. jest potrącalna od obrotu, podlegającego opodatkowaniu za r. 1936. W przeciwnym bowiem wypadku płatnicy za okres od 1 do 15 stycznia b. r. uiszciliby dwukrotnie opłatę stemplową: najpierw w pierwszej połowie stycznia b. r. w formie normalnej opłaty stemplowej w/g. zasad dotychczasowych, a potem po raz drugi przy opłacaniu podatku przemysłowego od obrotu, którego skumulowane stawki, zawierające między innymi ekwiwalent za opłatę stemplową, obowiązują z mocą wsteczną od 1 stycznia b. r.

DOM BANKOWY D.M. SZERESZOWSKI WARSZAWA Żelazna Brama Nr. 1

Adres tel. „Szereszbank“

Zarząd Warszawskiego Towarzystwa Fabryk Cukru Spółki Akcyjnej

podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że uchwalona na Walnem Zgromadzeniu Akcjonariuszów Spółki w dniu 20 listopada 1935 r.

Dywidenda za 1934/35 rok

w wysokości złotych 3 (trzy złote) od akcji, wypłacana będzie

w biurze Zarządu Towarzystwa, przy ul. Krakowskiej Przedmieście Nr. 7, poczynając od dnia 10 lutego 1936 r., od godziny 11-ej rano do 1-ej po południu, za przedstawieniem kuponów Nr. 9 za rok 1934/35, ułożonych, dla ułatwienia manipulacji, w kolejności numerów.

BILANS BANKU POLSKIEGO

za II dekadę stycznia 1936 r.

W drugiej dekadzie stycznia zapas złota powiększył się o 0,1 milj. zł. do 444,6 milj. zł., natomiast stan pieniędzy zagranicznych i dewiz obniżył się o 3,6 milj. zł. do 22,3 milj. zł.

Suma wykorzystanych kredytów spadła o 71,7 milj. zł. do 747,6 milj. zł., przyczem portfel wekslowy zmniejszył się o 53,3 milj. zł. do 616,4 milj. zł., portfel zdyskontowanych biletów skarbowych o 13,0 milj. zł.

do 48,7 milj. zł. i stan pożyczek zabezpieczonych zastawami — o 5,5 milj. zł. do 82,5 milj. zł.

Spadek portfela wekslowego o 53,3 milj. zł. wywołany został w największej części przez dokonaną w tej dekadzie zamianę akceptów Banku Akceptacyjnego na sumę 39 milj. zł. z wystawienia instytucji długoterminowego kredytu ziemskiego na listy zastawne tychże instytucji; listy te mabyły zostać przez

Bank na własność. Wskutek tej operacji portfel papierów procentowych własnych wzrósł o 38,8 milj. zł.

Zapas polskich monet srebrnych i bilonu wzrósł o 3,5 milj. zł. do 46,6 milj. zł.

Pozycje „inne aktywa“ i „inne pasywa“ uległy zmniejszeniu, pierwsza o 0,6 milj. zł. do 199,5 milj. zł., druga — o 4,8 milj. zł. do 333,4 milj. zł.

Natychmiast płatne zobowiązania spadły o 4,1 milj. zł. do 220,1 milj. zł.

Obieg biletów bankowych — w wyniku wyżej omówionych zmian — zmniejszył się o 24,7 milj. zł. do 932,5 milj. zł.

Pokrycie złotem wynosi 41,40%, przekraczając normę statutową o przeszło 11 punktów.

Stopa dyskontowa 5%, od pożyczek zastawowych 6%.

Giełda Pieniężna w Warszawie

(25.I — 30.I)

Koniec miesiąca rzadko kiedy sprzyja rozwojowi operacji giełdowych. Objaw ten niejednokrotnie daje się zauważyć na giełdach zagranicznych, lecz i na naszej, zazwyczaj mało ruchliwej.

(W okresie sprawozdawczym zebrania giełdowe odbywały się przy często zmieniającej się tendencji przy obrotach zbliżonych do obrotów z okresu poprzedniego.

Pożyczki państwowe, podlegające konwersji, były w dość licznych i ożywionych obrotach, przy tendencji początkowo mocniejszej, w końcu zaś nieco słabszej spowodu stale przyptywającego materiału.

Na rynku prywatnym, w związku ze spadkiem kursu kablata, obniżył się kurs banknotów dolarowych.

Na monety złote popyt był mniejszy, niż w okresie poprzednim. Kursy rubli i dolarów złotych się obniżyły, gdyż zaofiarowanie było większe od poszukiwania.

Na rynku dewizowym obroty dewizami zagranicznymi były mniejsze, niż w okresie poprzednim.

Bank Polski stale pokrywał zapotrzebowanie dzienne przy udziale, nieraz wybitnym, innych banków, nie wyłączając państwowych.

Tendencja dla dewiz zagranicznych była słabsza. Świadczą o tem obniżone kursy większości dewiz, a więc Amsterdamu, Brukseli, Londynu wraz ze ściśle z nim związanymi dewizami państw skandynawskich, Nowego Jorku, Paryża i Pragi. Jedynie dewizy na Zurich drobną osiągnęły wyżkę. Pozostałe dewizy, a mianowicie Berlin i Madryt trzymały się na niezmiennym poziomie. Bez obrotów i notowań giełdowych pozostały nadal dewizy na Gdańsk i Medjolan.

Na rynku papierów państwowych panował nastrój przeważnie słabszy przy obrotach średnich.

Dolarówka wykazywała nieznaczne odchylenia, w końcu zaś osłabła.

5% Poż. Konwersyjna trzymała się stale na niezmiennym poziomie, natomiast 5% Konwersyjna Poż. Kolejowa w stosunku do kursu poprzedniego, notowanego w połowie stycznia r. b. wykazała pokaźną stratę kursową.

Kursy pożyczek dolarowych normowały się niejednolicie. Kurs 6% Poż. Dolarowej podniósł się o jeden punkt, 7% zaś Poż. Stabilizacyjna straciła na kursie trzy ćwierci punkta. Odcinki po dol. 500 — poprzednio droższe od tysięcy o 1 punkt, obecnie są droższe od ćwierci o pół punkta. Odcinki po dol. 100 notowane były o blisko 4 punkty wyżej, niż tysiączki.

Listy zastawne i obligacje

banków państwowych utrzymały nadal swe, od dłuższego czasu ustabilizowane kursy.

Na rynku prywatnych papierów lokacyjnych tendencja była przeważnie słabsza.

Z listów zast. Ziemskich obracano wyłącznie i codziennie 4½% które z kursu poprzedniego 47.50 zniżyły się do 46.75.

Z listów zast. m. Warszawy najruchliwsze były 5% z 1933 r., które w tym dziale stanowią największe pozycje w obrotach ogólnych. Kurs obniżył się o pół punkta. Minimalną ilość transakcyj zawarto 4½% po kursie poprzednim, natomiast 5% dawne przy nadler skromnych obrotach wykazały stratę w wysokości jednego i ćwierci punkta.

Listy zast. prowincjonalnych towarzystw kred. miejskich były

zupełnie zaniedbane, gdyż do żadnej transakcji nie doszło.

Z list. zast. funtowych Tow. Kred. Przemysłu Polskiego wyżej ceniono 8%.

Dla obligacji m. st. Warszawy panowała tendencja słabsza. Przedmiotem transakcyj były 5½% i 6% obligacje.

Na rynku akcyjnym nastrój był mocniejszy, zwłaszcza dla akcji przedsiębiorstw przemysłowych.

Akcje Banku Polskiego po pewnych wahaniach, przeważnie wzwyż w końcu pozostały bez zmiany.

Akcje Warsz. Tow. Fabryk Cukru, Lilpopy, Ostrowieckie oraz Starachowice osiągnęły większe lub mniejsze nadwyżki kursowe. Największy zysk wykazały akcje Ostrowieckie.

Kursy nieurzędowe z końca okresu.

3% Prem. Poż. Budowlana 27 — 26.80 — 26.50. 4% Prem. Poż. Inwestycyjna 55. 5% Renta Ziemska 52.50 — 52 — 52.½. 3% Renta Ziemska w odcinkach po zł. 500 — 59. 8% Poż. z 1925 r. (Dillon) w odcinkach po dol. 500 — 93¾. 7% Poż. Śląska 70. 7% Poż. m. st. Warszawy 69.

Ruch kursów.

Dewizy: Amsterdam 360.40 — 360 — 360.15. Berlin 213.45, Bruksela 89.65 — 89.30 — 89.55, Kopenhaga 117.35 — 117.15. Londyn 26.29 — 26.24 — 26.26, Madryt 72.58. Nowy Jork 5.26½ — 5.24¾ — 5.26¾. Kabel 5.24½ — 5.26½ — 5.25½. Oslo 132.15, Paryż 35.00½ — 35.01 — 35, Praga 21.98 — 21.96. Zurich 172.65 — 172.55 — 172.70.

Papiery państwowe: Dolarówka 53 — 52.60. 5% Poż. Konwersyjna 59.25. 5% Konwersyjna Poż. Kolejowa 55.50. 6% Poż. Dolarowa 75.50 — 75 — 77. 7% Poż. Stabilizacyjna w odcinkach po dol. 1000 — 62.75 — 61.13 — 62.25, po dol. 500 — 63 — 61.63 — 62.88, po dol. 100 — 66.50.

Listy zast. Państwowego Banku Rolnego: 7% — 83.25. 8% — 94.

Listy zast. i obligacje komunalne Banku Gospodarstwa Krajowego: 5½% — 81. 7% — 83.25. 8% — 94 oraz 8% obligacje budowlane — 93.

Prywatne papiery lokacyjne: Listy zast. funtowe Tow. Kred. Przemysłu Polskiego: 7% — 83.50. 8% — 90.50 — 90.25 — 90.50. 4½% listy zast. Ziemskie 47.25 — 46.25 — 46.75. listy zast. m. Warszawy: 4½% — 57. 5% — 57.50 — 58.50. 5% z 1933 r. — 55.25 — 54.75 — 54.88. Obligacje m. st. Warszawy: 6% VI poz. 60. 6% VIII i IX poz. — 57.50 — 56.10. 5½% VII poz. 56.

Akcje: Bank Polski 98.25 — 96.25 — 96.50. Warsz. Tow. Fabryk Cukru 33 — 33.50 — 33.25. Lilpop 8 — 8.25. Ostrowiec 16.25 — 16 — 17.50. Starachowice 32.75 — 33.

Rynek prywatny. Banknoty: amerykańskie (Stan. Zjednocz.) 5.23½ — 5.25 — 5.23. angielskie 26.29 — 26.23 — 26.26. austriackie 98.75 — 98.60. bułgarskie 5.25 — 5.30. czechosłowackie 20.10 — 19.80. francuskie 34.98 — 34.94 — 34.97. gdańskie 99¼ — 98.75. jugosłowiańskie 10.95 — 11.50 — 11. łotewskie 125 — 128.50 — 128. niemieckie 132 — 131.75 — 138. rumuńskie 2.77½ — 2.80 — 2.72½. sowieckie 247 — 255 — 248. szwajcarskie 172.65 — 172.50 — 172.70. węgierskie 94.50 — 95.50 — 94. włoskie 34 — 34.25.

Monety: rubel złoty 4.81 — 4.79. rubel srebrny 1.38 — 1.40. dolar złoty 9.05¾ — 9.02½.

Zastrzeżone papiery

Zastrzeżenia Urzędu Śledczego

Urząd Śledczy ostrzega przed nabyciem lub realizacją:

4% Prem. Poż. Dolarowej
Nr. 766953 — 55.

3% Prem. Poż. Budowlanej
Nr. 333094 — 98.

Urząd Śledczy odwołuje zastrzeżenie, dotyczące:

4% Prem. Poż. Dolarowej
Nr. 388688 937486.

3% Prem. Poż. Budowlanej
Nr. 87312.

5% Państw. Poż. Konwersyjną
Na zł. 500 Nr. 4114482.

Urząd Śledczy Nr. K. 3—17/36 z dn. 27.I.1936 r.).

Zastrzeżenia Sądowe.

oraz unieważnił

8% Obl. Banku Gosp. Krajowego
Na zł. 1.000 — Nr. 20620, a nie 22621.

Wydział I Cywilny Sądu Okręgowego w Łodzi wzbronil wypłat oraz dokonywania transakcyj

5% L. Z. Tow. Kred. m. Łodzi
serji X K. z 1933 r.

Po zł. 1.000 — Nr.Nr. 9419 — 23.

(Monit. Pol. Nr. 20 i 25 z dn. 25 i 31.I.1936 r.).

Wydział V Cywilny Sądu Okręgowego w Warszawie wzbronil wypłat oraz dokonywania transakcyj:

5% Państw. Poż. Konwers.
z 1924 r.

Po zł. 500 — Nr.Nr. 4073717 — 20.

Po zł. 100 — Nr.Nr. 138922 3545406.

Po zł. 10 — Nr.Nr. 3031591 — 92.

Św. ul. po zł. 1 — Nr.Nr. 524909 — 10.

TERMINARZ AKCJONARIUSZA ZEBRANIA

11 lutego.

Tomaszowska Przędzalnia Włny Czesankowej, Sp. Akc. — o godz. 12-ej w biurze Zarządu przy ul. Krak. Przedmieście 16-18 w Warszawie.

12 lutego.

Tow. Schlösserowskiej Przędzalni Bawełny i Tkali w Ozorkowie, Sp. Akc. — o godz. 15-ej w lokalu Stowarzyszenia Techników w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 102.

14 lutego.

Polsko - Włoska Sp. Akc. dla Przemysłu Naftowego „Bonariva” we Lwowie — nadzwyczajne — o godz. 10-ej w biurach Spółki we Lwowie, ul. Rutowskiego 1

15 lutego.

Warsz. Tow. Budowy i Eksploatacji Rzeźni Miejskich, Sp. Akc. — nadzwyczajne — o godz. 16-ej w lokalu Zarządu Towarzystwa w Warszawie przy ul. Nowy Świat 41 m. 28.

20 lutego.

Polskie Tow. Wzajemnych Ubezpieczeń Cukrowni w Warszawie — o godz. 17-ej w lokalu Towarzystwa, plac Trzech Krzyży 18 m. 4.

29 lutego.

Górnosłaska Wytwórnia Chemiczna dawn. F. Reichelt, Sp. Akc. w Katowicach — o godz. 13-ej w lokalu Spółki w Katowicach, Jagiellońska 5.

Uprzejmie upraszamy o uregulowanie należności za prenumeratę za I kwartał r. b.

PIJCIE HERBATĘ SZUMILINA!!

Przerosty etatyzmu

W Izbie Przemysłowo-Handlowej w Warszawie odbył się staraniem Stowarzyszenia Polskich Dziennikarzy i Publicystów Gospodarczych wieczór dyskusyjny, na którym znany ekonomista, dr. Roger Battaglia wygłosił bardzo ciekawy referat o etatyzmie.

Prelegent wskazał, że niezależnie od nieustalonej w nauce terminologii, przyjmuje się ostatnio w praktyce nazywanie etatyzmem działalności przedsiębiorczej ciał publicznych, a w pierwszym rzędzie państwa, oraz nazywanie interwencjonizmem ingerencji administracyjnej państwa w życie gospodarcze.

Według wszelkich doświadczeń oraz pośladów nauki, etatyzm jest zasadniczo szkodliwy, gdyż a) ogranicza przedmiotowy zasięg prywatnej działalności (przedsiębiorczej, oraz obniża zyskowność przedsiębiorczości istniejącej i staje się hamulcem jej rozwoju; b) pracuje z reguły mniej ekonomicznie niż przedsiębiorczość prywatna, dopuszczając się zatem marnotrawstwa i nieraz ciężąc nawet bezpośrednio na finansach publicznych; c) osłabia pozytywne zainteresowanie i gospodarką prywatną i nieraz nie bywa wzorem ani racjonalizacji ani praworządności.

Etatyzm w Polsce, zwłaszcza etatyzm państwowy, obok etatyzmu niemieckiego, przybrał rozmiary, należące do najszerzych w świecie — oczywiście, o ile idzie o państwa o ustroju niekolektywistycznym.

Prelegent oświecla szczegółowo wszystkie przyczyny szerzenia się etatyzmu w Polsce w pierwszym dziesięcioleciu niepodległości, przyczem szereg tych przyczyn ma charakter przedmiotowy — zwłaszcza, jeśli się uwzględni, że wiele ważnych kolektywnych potrzeb nie mogło znaleźć zaspokojenia przy pomocy przedsiębiorczości prywatnej wskutek dotkliwego braku kapitałów prywatnych. Wszelako w miarę wzrostu etatyzmu występują specyficzne subiektywne przyczyny (dalszego jego szerzenia się, jak dążenie różnych władz i instytucji publicznych do samowystarczalności, przejmowanie przez państwo lub banki państwowe chwytających się przedsiębiorstw prywatnych, w końcu zachłanność pewnych czynników biurokratycznych, a także samych przedsiębiorstw etatystycznych na coraz to nowe działy produkcji, na rozszerzanie swojego zakresu działania, na władzę. Przerosty etatyzmu, których było już wiele w okresie pierwszego dziesięciolecia niepodległości, w następnym okresie po dzień dzisiejszy ogromnie się szerzą i potężnieją.

Prelegent przytoczył szereg wypadków konkurowania przedsiębiorstw publicznych z prywatnymi, przyczem przedsiębiorstwa publiczne w stosunku do prywatnych są uprzywilejowane prawnie i faktycznie w różny sposób. Przyletnie należy zauważyć, że konkurencja przedsiębiorstw publicznych z prywatnymi jest dla tych ostatnich zawsze konkurencją niekorzystną, nierówną wobec faktu, że czynnik publiczny jest przedsiębiorcą finansowo silniejszym i niezmuszonym do liczenia się z ryzykiem strat. Nadto przedsiębiorstwa publiczne odciągają dużą część kapitałów z rynku od przedsiębiorczości prywatnej przy pomocy kredytów, czem osłabiają konkurencyjność przedsiębiorczości prywatnej.

Następnie prelegent wskazał wiele przykładów niedostatecznie ekonomicznego prowadzenia przedsiębiorstw publicznych w Polsce, przyczem wyszedł z tego założenia, że zasadniczo należy stosować do przedsiębiorstw publicznych te same wymagania ekonomiczne prowadzenia, jakie się stosuje do przedsiębiorstw prywatnych — nawet i w tych wypadkach, w których dane przedsiębiorstwa, mając do spełnienia zadania natury kolektywnej, muszą dla ich spełnienia ponosić ofiary, niedające się pogodzić z zasadą ekonomiczności prowadzenia. W tym ostatnim wypadku jednak te ofiary nie powinny obciążać bilansów danych przedsiębiorstw publicznych, lecz powinny być przedsiębiorstwom refundowane z budżetów tych resortów administracji publicznej, w których inte-

resie leży ponoszenie nowych ofiar przez przedsiębiorstwa publiczne dla celów kolektywnych.

Dochodowość niefiskalnych przedsiębiorstw państwowych w Polsce w ciągu ostatnich 9 lat, mimo szeregu przywilejów prawnych i faktycznych, z których te przedsiębiorstwa korzystają, przedstawia przeciętnie rocznie zaledwie 0.75%. W ostatnich 3-4 latach wpłaty przedsiębiorstw do skarbu państwa wynosiły przeciętnie rocznie zaledwie 29 miljon. zł. czyli niecałe 1 1/2% ogólnych dochodów państwa. Już same te cyfry wskazują, że przedsiębiorstwa państwowe w Polsce dla ogólnego rezultatu gospodarki budżetowej posiadają bardzo małe znaczenie. Równocześnie cyfry te czynią wielce prawdopodobnym przypuszczenie, że przedsiębiorstwa państwowe są prowadzone w sposób bardzo nieekonomiczny — co znajduje poparcie w szeregu pozytywnych stwierdzeń dokonanych przez Najwyższą Izbę Kontroli Państwa.

Obecny rząd zapowiedział walkę z przerostami etatyzmu i tworzy w tym celu komisję ze znawców z prywatnego życia gospodarczego, która to komisja ma opracować likwidację niektórych przedsiębiorstw publicznych i ich działów, niemniej jak ogólne wskazówki, względnie projekty przepisów o powadzeniu tych przedsiębiorstw, które muszą pozostać w ręku państwa, a z drugiej strony ma zbadać szereg przedsiębiorstw państwowych pod kątem widzenia zarówno ich racjonalizacji, jak i ograniczenia konkurencji, wyrządzanej przez nie przedsiębiorstwom prywatnym.

Powodzenie tej akcji zależy w najwyższym stopniu jednak od tego, czy rząd, okazujący wiele dobrej woli u punktu wstąpienia akcji, rozwinie następnie potrzebną stanowczość i konsekwencję wobec olbrzymich oporów, na jakie przeprowadzenie tej akcji musi napotkać w kołach biurokratycznych, zainteresowanych w istnieniu i rozwoju etatyzmu.

Po referacie dr. Rogera Battaglie rozwinęła się ożywiona dyskusja. Był minister skarbu prof. Jerzy Michalski, nawiązując do wywodów prelegenta, które akceptuje bez zastrzeżeń podkreśla, że świat przemysłowy i handlowy w pierwszym rzędzie, jako wielki płatnik podatków (jak wiadomo bowiem 72% wpływów podatku dochodowego przypada na przemysł, handel i rzemiosło), zainteresowany jest w racjonalnym rozwiązaniu zagadnienia usunięcia przerostów etatyzmu. Istotną sprawą jest odpowiedź na pytanie, w jaki sposób badania tych przerostów etatyzmu mają być prowadzone i jaki z wyników ich ma być zrobiony użytek, aby cel faktycznie został osiągnięty.

Zdaniem min. Michalskiego należałoby przedewszystkiem ułożyć dokładny wykaz przedsiębiorstw państwowych różnego typu, a to niewątpliwie należy do czynników rządowych. Następnie należałoby zbadać gospodarcze tych przedsiębiorstw poruczyć komisji niezbyt licznej, ale składającej się z osób do tej pracy fachowo przygotowanych, niezależnych, mających dużą odwagę cywilną i taktownych, którzyby odegrali rolę informatorów w stosunku do rządu, a nie organów śledczych.

Materiał, któryby ta komisja przygotowała, musiałby przejść przez filtr ankiety i dopiero wtedy należałoby za równo z rezultatami prac komisji jak z wynikami ankiety zapoznać opinię publiczną przez wydanie drukiem tych prac. Tylko uprzywilejowanie wyników tych prac opinii publicznej daje gwarancję, że prace w kierunku usunięcia przerostów etatyzmu mogą być skuteczne. O ileby bowiem wyniki prac komisji i ew. ankiety miałyby być utrzymywane w tajemnicy, to min. Michalski jest zdania, że nie należałoby tych spraw wcale zaczynać. Trzeba bowiem zdać sobie sprawę z tego, że wszelkie usiłowania w kierunku zmian stanu dotychczasowego napotkają na silny opór zainteresowanych sfer, który niepodobna będzie przełamać, o ile opinia publiczna nie zostanie wciągnięta do tej walki. I tu oczywiście wielką rolę może odegrać publicystyka gospodarcza.

WALKA Z ETATYZMEM

„Kurier Warszawski“ z dnia 26 stycznia r. b. zamieszcza wywiad z ministrem Przemysłu i Handlu, p. dr. Romanem Góreckim.

Końcowy ustęp wywiadu, dotyczący walki z etatyzmem, przytaczamy w całości.

Na zapytanie przedstawiciela „Kurjera“, jakie postępy robi zapowiedziana akcja Rządu, zmierzająca do ograniczenia etatyzmu, pan minister odpowiedział:

„Jak panu wiadomo, odbyłem już dwie konferencje z przedstawicielami sfer gospodarczych na ten temat. Konferencje te doprowadziły do uzgodnienia poglądów na problem ograniczania przedsiębiorczości państwa, czego wynikiem była uchwała rady ministrów z dnia 17 b. m. o powołaniu komisji do zbadania gospodarki przedsiębiorstw państwowych. Najbliższy komitet ekonomiczny ministrów zajmie się na mój wniosek sprawą ustalenia składu tej komisji oraz ustalenia listy przedsiębiorstw państwowych, które w pierwszym etapie zostaną zbadane.

Podając panu te krótkie informacje, wskazujące, że rząd

przystępuje do tego zagadnienia realnie i rzeczowo, nie mogę nie podkreślić tych emuncjacji prasowych, które nie tylko nie są pomocne w zainicjowaniu akcji, ale, przeciwnie, jako oparte na pobieżnym traktowaniu sprawy, wytwarzają atmosferę niezdrową. Mam tu na myśli posługiwanie się w prasie danymi N. I. K., wymieniającą w swym sprawozdaniu za rok 1932-34 cyfrę 1907 jednostek gospodarczych, poddanych kontroli. W skład tej liczby wchodziły urzędy administracji ogólnej, skarbowej, sądy, więzienia, formacje wojskowe, urzędy dyplomatyczne i konsularne, stacje kolejowe, notariusze i komornicy i t. p. W tej cyfrze jest właściwych przedsiębiorstw państwowych zaledwie 42. Natomiast w prasie rzucano na szalę dyskusji publicznej ogromną istotnie w swej wysokości cyfrę 1907 wytwórni — na poparcie tezy nadmiernego etatyzmu w Polsce. Przyzna pan, że wygląda to niepoważnie i nie może podnieść wagi dyskusji publicznej. Ma takich podstawach opartej, zwłaszcza, że dyskusja ta jest śledzona z zainteresowaniem zagranicą“.

LOSOWANIA

Bony Funduszu Inwestycyjnego

Zostały wylosowane do umorzenia Bony Funduszu Inwestycyjnego.

w dniu 30 stycznia 1936 r. oznaczone Nr. Nr.:

1761 2411 3193 13386 15494 17284 22756

we wszystkich 10-ciu serjach,

Wykaz numerów Bonów Funduszu Inwestycyjnego, wylosowanych w miesiącu styczniu 1936 r.

Nr.	Nr.	42	569	1761	2411	15494	15757	16234	17284	22515
3088	3193	4454	6690	7302	8514	22756	23809	26310	29293	29713
9074	9700	9870	11891	12548		32138	32345	33059	35084	36053.
12916	13068	13386	14165	14658						

Losowanie książeczek na premjowane wkłady oszczędnościowe P. K. O. Serji II

Dnia 25 stycznia 1936 r. odbyło się w Centrali P. K. O. w Warszawie 28-me z rzędu losowanie książeczek na premjowane wkłady oszczędnościowe Serji II-ej.

Po zł. 1.000.— otrzymają właściciele następujących książeczek:

52.729	52.817	54.451	55.805
56.050	56.620	57.391	60.195
60.360	60.978	61.548	62.342
62.379	62.828	63.075	63.247
63.589	64.505	65.428	65.698
66.478	66.501	67.035	67.125
67.350	67.896	68.038	69.507
69.743	70.114	71.445	73.240
73.517	76.515	76.841	76.934
77.717	78.145	79.244	80.404

Losowanie książeczek na premjowane wkłady oszczędnościowe P. K. O. Serji III

Dnia 30 stycznia 1936 r. odbyło się w P. K. O. trzecie losowanie książeczek na wkłady oszczędnościowe premjowane Serji III-ej.

(dalszy ciąg losowań na str. 6)

W premjowaniu brały udział książeczki, na które wniesiono wszystkie wkładki za ubiegły kwartał w terminie do dnia 2 stycznia 1936 r.

Premje po zł. 1.000.— padły na Nr. 166.021 173.263 193.086.

Premje po zł. 500.— padły Nr. 150.369 150.783 151.904 153.546 161.399 172.118 173.422 175.709 179.330, 181.421 191.193 192.673 200.134.

Premje po zł. 250.— padły na Nr. Nr. 151.103 152.251 152.886 155.740 156.025 158.274 158.541 162.008 162.188 164.691 166.234 169.604 171.151 172.099 175.501 177.366 177.813 178.080 178.093 180.822 182.140 182.649 183.273 183.314 184.767 184.795 185.625 186.016 190.099 190.671 192.622 194.110 194.457 195.695 196.083 197.373 197.786 199.332 199.921 204.863 210.012.

Premje po zł. 100.— padły na Nr. Nr. 150.809 151.325 151.462 151.764 151.962 152.607 152.821 152.974 153.211 153.526 154.059 154.092 154.605 154.971 155.791 156.129 156.145 156.920 157.035 157.458 158.057 159.650 160.387 160.549 161.337 161.701 162.600 162.818 163.057 163.194 163.244 163.685 163.712 164.029 164.045 165.603 165.733 166.016 166.394 166.447 166.459 167.095 167.335 167.340 167.885 168.289 169.155 169.836 169.914 170.599 171.797 172.365 173.360 174.186 174.666 175.508 175.636 175.815 176.279 176.680 177.312 177.958 178.281 178.722 178.772 178.796 179.339 179.412 181.104 181.142

181.188 181.189 181.681 181.758 182.448 182.975 183.229 183.557 183.587 183.776 183.945 184.050 184.475 184.806 185.041 185.072 185.422 186.336 186.380 187.040 187.238 187.738 188.448 188.706 189.506 189.683 189.710 189.896 190.021 190.383 190.455 190.491 190.538 190.711 191.094 191.331 192.078 192.236 192.415 192.771 192.910 193.492 193.626 193.894 194.097 194.641 195.163 195.278 195.915 196.249 196.399 198.822 199.032 199.148 199.209 199.839 199.972 200.012 201.738 207.013 208.472 209.003 210.011 210.704 211.219.

Ogółem padło 192 premij na łączną kwotę zł. 33.250.—

Zainteresowani wkładcy zostali na o powyższemi zawiadomieni listownie.

Należy zaznaczyć, że zasada wkładów oszczędnościowych premij. serji III-ej jest stałą wzrost liczby premij w miarę wzrastania wkładów na książeczce, przyczem po otrzymaniu premij, książeczki nie tracą swej ważności, lecz nadal biorą udział w następnych premjowaniach pod warunkiem regularnego opłacania dalszych wkładek.

Książeczki Serji III-ej na które padły premje po zł. 250.— w poprzednim losowaniu, dotychczas niepodjęte. Nr. 161.830 P. i 169.486 P.

Włoska Prem. Poż. Bevilacqua la Masa po lirów 10

Losowanie z dnia 31 grudnia 1935 r.

Cyfry w nawiasach oznaczają sumę wygranych w lirach.

Numer, przy którym niema nawiasu, wylosowany został na 10 lirów.

Serja 16 Nr. 1 — 44 46 — 100, 102 1 — 34 36 — 100, 137 1—100, 256 1—100, 414 1—100, 585 1—49 51—75 76 (100) 77—100, 600 1—13 15—100, 809 1—85 87—100, 861 1—73 75—100, 930 1—100, 958 1—84 86—100, 1095 1—72 74—100, 1136 1—100, 1167 1—93 95—100, 1195 1—100, 1289 1—61 62 (100) 63—100, 1332 1—100, 1597 1—73 75—100, 1636 1—16 18—100, 1637 1—34 36—100, 1843 1—5 7—100, 1962 1—100, 2104 1—76 78—100, 2143 1—100, 2225 2—100, 2349 1—59 61—100, 2352 1—26 28—100, 2400 1—100, 2450 1—100, 2523 1—5 7—100, 2655 1—100, 2828 1—67 69—100, 2859 1—82 84—100, 2980 1—100, 3115 1—81 83—100, 3141 1—72 74—100, 3152 1—96 98—100, 3187 1—10 12—100, 3488 1—100, 3613 1—100, 3763 1—9 11—100, 3781 1—100, 3851 1—18 20—100, 3959 1—100, 4170 1—3 4 (1500) 5—19 21—100, 4179 1—3 5—83 85—100, 4192 1—27 29—66 67 (100) 68—100, 4280 1—40 42—100, 4305 1 2 4—100, 4310 1—100, 4327 1—100, 4393 1—97 99 100, 4420 1—100, 4553 1—100, 4847 1—27 29—100, 5211 1—22 24—100, 5276 1—13 15—100, 5340 1—57 59—100, 5393 1—86 88—100, 5544 1—16 18—100, 5641 1—75 77—100, 5679 1—97 99 100, 5813 1—100, 5876 1—100, 5891 1—68 70—100,

5914 1—23 25—100, 5948 1—40 42—53 55—100, 6019 1—100, 6068 1—10 12—100, 6446 1—54 56—100, 6456 1—77 78 (100) 79—100, 6490 1—100, 6496 1—85 87—100, 6721 1—100, 6752 1—100, 6775 1—100, 6804 1—72 74—100, 6812 1—6 8—100, 6893 1—51 53—100, 6919 1—100, 7090 1—62 64—100, 7213 1—15 17—87 89—100, 7229 1—100, 7262 1—34 36—100, 7423 1—100, 7497 1—100, 7508 1—57 59—100, 7789 1—59 61—100, 7916 1—100, 8175 1—100, 8222 1—70 72—100, 8255 1—75 77—100, 8302 1—100, 8321 1—100, 8352 1—69 71—100, 8374 1—9 11—100, 8473 1—100, 8499 1—100 8584 1—34 36—100, 8621 1—80 82—100, 8742 1—4 6—88 90—100, 8793 1—67 69—100, 9026 1—63 66—100, 9201 1—100, 9232 1—68 70—100, 9252 1—100, 9301 1—100, 9317 1—100, 9410 2—100, 9425 1—100, 9511 1—100, 9635 1—100, 9650 1—14 16—100, 9669 1—100, 9680 1—85 86 (30.000) 87—100, 9708 1—100, 9721 1—100, 9865 1—100, 9950 2—100.

10001 1—100, 10100 1—100, 10137 1—100, 10235 1—100, 10552 1—72 74—100, 10800 1—25 27—100, 11065 1—38 40—100, 11267 1—100, 11478 1—18 20—100, 11484 1—100, 11533 1—4 6—100, 11609 1—100, 11626 1—21 23—100, 11637 1—36 38—100, 11640 1—59 61—100, 11653 1—95 97—100, 11685 1—100, 11925 1—66 68—100, 12085 1—32 34—47 49—100, 12213 1—38 40—100, 12402 1—100, 12517 1—95 97—100, 12699 1—46 48—98 100, 12704 1—52 53 (100) 54—68 70

—100, 12767 1—100, 12794 1—100, 12905 1—56 58—100, 13017 1 2 (50) 3 (50) 4—30 31 (50) 32—35 36 (50) 37—41 42 (50) 43—67 68 (50) 70—76 77 (50) 78—89 90 (50) 91—97 98 (50) 99 (50) 100, 13023 1—49 51—100, 13040 1—5 7—100, 13182 1—59 61—100, 13304 1—100, 13320 1—100, 13391 2 3 12 15 16 22 24—26 29 32 37 41 45 47 48 51 54 56 58 61—64 67 72 74—76 78—80 85 89 91 97, 13488 1—41 43—100, 13492 1—13 15—100, 13520 1—100, 13720 1—69 71—100, 13790 1—100, 13834 1—100, 13855 1—51 53—100, 13997 1—100, 14258 1—100, 14305 1—72 74—100, 14352 1—100, 14645 1—100, 14870 1—43 45—100, 14893 1—91 93—100, 14920 1—100, 14935 1—30 32—100, 14969 1—100, 15195 1—80 82—100, 15354 1—40 42—73 75—100, 15366 1—100, 15385 1—3 5—100, 15390 1—100, 15560 1—97 99 100, 15670 1—100, 15861 1—100, 15954 1—100, 16174 1—48 50—100, 16187 1—57 59—66 67 (680) 68—100, 16229 1—23 25—100, 16279 1—60 62—100, 16295 1—59 61—100, 16296 1—100, 16631 1—100, 16644 1—100, 16690 1—95 97—100, 16757 1—100, 16818 1—73 75—100, 16850 1—19 21—100, 16985 1—79 81—100, 17054 1—100, 17257 1—100, 17285 1—100, 17380 1—100, 17393 1—45 47—65 67—100, 17444 1—100, 17706 1—13 15—100, 17814 1—100, 17822 1—18 20—100, 17851 1—100, 17912 1—88 90—100, 17927 1—100, 17965 1—70 72—100, 18076 1—6 8—100, 18284 1—100,

18302 1—19 21—100, 18343 1—84 87—100, 18603 1—90 92—100, 18612 1 3—100, 18751 1—41 43—100, 18861 1—60 62—100, 18884 1—34 36—100, 18909 1—100, 18997 1—100, 19019 1—100, 19138 1—75 77—100, 19227 1—100, 19241 1—58 60—100, 19243 1—100, 19430 1—64 66—100, 19456 1—100, 19473 1—52 54—100, 19493 1—100, 19672 1—31 33—100, 19771 1—21 23—100, 19811 1—100, 19870 1—66 68 100.

20155 1—100, 20227 1—100, 20640 1—100, 20683 1—100, 20708 1—100, 20752 1—5 7—60 62—100, 20766 1—69 71—100, 20772 1—97 99 100, 20782 1—27 29—100, 21114 1—26 28—100, 21189 1—100, 21193 1—75 77—100, 21212 1—100, 21380 1—100, 21387 1—100, 21393 1—100, 21496 1—100, 21697 1—100, 21702 1—18 20—100, 21874 1—100, 21899 1—100, 22125 1—27 29—100, 22126 1—20 22—98 100, 22127 1—4 6—100, 22295 1—100, 22365 1—55 57—100, 22468 1—55 57—100, 22497 1—51 53—100, 22506 1—57 59—100, 22515 1—3 5—100, 22527 1—64 66—100, 22742 1—100, 22889 1—25 27—100, 22909 1—100, 23059 1—100, 23151 1—100, 23157 1—100, 23338 1—71 73—100, 23341 1—8 10—100, 23768 1—98 100, 23890 1—100, 24085 1—100, 24107 1—84 86—100, 24110 1—10 12—100, 24158 1—78 80—100, 24217 1—100, 24366 1—98 100, 24730 1—5 7—100, 24909 1—50 52—100.

Wypłata od 1 lutego 1936 r.

2% Prem. Poż. m. Brukseli po 100 fr. z 1905 r.

Losowanie z dnia 15 stycznia 1936 r.

Amortyzacja:

Nr.Nr. seryj:

577 2006 2390 5267 6717 7242 7607 7625 8085 15071 16500 16638 17172 17647 18169 18680 18779 19687 20078 21141 21183 21880 22441 22898 23740 25562 25911 26334 26390 27105 27420 27568 27902 29407 30253 31398 31975 32066 32901 34302 34936 35575 36308 36315 37281 37303 37350 37952 38180 38219 38515 39349 39940 40713 41245 44046 44615 44876 45049 47463 50738 52233 52529 53428 53599 57961 58122 58460 59085 59349 59681 60081 61782 62119 62570 62766 63562 65918 66012 66043 66478 66706 68404 73133 73281 73565 74486 75873 76270 77931 78507 79236 79493 79728 79781 81278 82049 82915 83665 84457 86758 86846 87007 87427 88314 89726 89773 91264 91407 92206 94209 94236 94388 94670 95028 96304 97018 97627 97865 98182 98305 98345 98358 98716 99313 99602 102636 104427 104704 105678 109409 110242 112036 112658 113635 114014 114570 114602 115451 115458 116360 117835 117944 118292 118875 118882 119219 120520 121523 122172 122689 123173 123558 123900 126221 129900 130343 130345 131719 131760 132278 133267

133792 134538 135388 135729 137118 137274 137903 138665 138857 138938 139879 140215 140385 141244 141994 142312 143106 143161 143465 145302 145812 146795 147456 147778 149028 151064 151208 151318 151880 152419 152557 153131 153239 153551 153612 153858 153972 154298 155190 155864 156283 157831 161559 162479 162854 163722 164220 164267 164482 165779 166361 168403.

Wygrane:

Na fr. 250,000: Serja 26334 Nr. 13.
Na fr. 2,500: Serja 141244 Nr. 22.
Na fr. 1,000: Serja 137274 Nr. 25.
Po fr. 500: Serja 25562 Nr. 10, Serja 82049 Nr. 24.
Po fr. 150: S. 7607 Nr. 16, S. 17647 Nr. 22, S. 21880 Nr. 21, S. 25911 Nr. 22, S. 30253 Nr. 18, S. 32066 Nr. 4, S. 38180 Nr. 12, S. 50738 Nr. 7, S. 52529 Nr. 4, S. 59085 Nr. 13, S. 62119 Nr. 17, S. 66043 Nr. 15, S. 94209 Nr. 1, S. 98345 Nr. 7 i 9, S. 109409 Nr. 6, S. 151064 Nr. 15, S. 155190 Nr. 1, S. 162479 Nr. 13, S. 165779 Nr. 8.

Za pozostałe serje wylosowane do amortyzacji, a tu niewymienione, wypłaca się po fr. 110.

Wypłata od 2 stycznia 1937 r.

REDAKCJA: Al. Jerozolimskie 93 m.2, tel. 6-38-19. Redaktor przyjmuje we wtorki i piątki od g. 5—6. ADMINISTRACJA: w D/B Zjednoczonych Bankowców Antoni Pawlikowski i S-ka w Warszawie ulica Mazowiecka Nr. 1, telefon 220-70 — Konto P. K. O. Nr. 27111. Warunki prenumeraty w Warszawie i na prowincji: Rocznie zł. 20.— Półrocznie zł. 10.— Kwartalnie zł. 5.— Miesięcznie zł. 1.80. Zagranicą rocznie zł. 24.— Numer pojedynczy 50 groszy. Cena ogłoszeń: 1 strona zł. 800.—; 1/2 strony zł. 450.—; 1/4 strony zł. 250.—; 1/8 strony zł. 150.—; 1/16 strony zł. 100. Drobne ogłoszenia: po zł. 1 za wiersz milim. lub jego miejsce.

Redaktor: Maksymilian Polikier.

Zakł. Graf. E. i Dr. K. Koziańskich.

Wydawca: Helena Polikierowa.